

[Taanquist]

Det må derfor anses for uundgåeligt, at der findes faste regler for udnyttelse af vandet, sådan som det kommer til udtryk i det foreliggende lovforslag, der bygger på det princip, at intet vand må indvindes uden tilladelse. Dette gælder også for den enkelte grundejers mulighed for at indvinde vand til eget brug på sin egen ejendom. Men jeg har dog mærket mig, at dette er af hensyn til en samlet styring og planlægning af anvendelsen af det forhåndenværende vand og ikke et forsøg på at fratage grundejerne den ret, de i dag har til at indvinde vand fra deres egne anlæg.

Det er kommunalbestyrelsen, der skal udstede tilladelse til disse mindre anlæg. Til alle større anlæg gives tilladelse til indvinding af amtsrådet, og alle tilladelser gives på grundlag af en kortlægning af vandforekomsterne, en samlet vandindvindingsplan, som udarbejdes af amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne, og endvidere meddeles tilladelsen på grundlag af vandforsyningsplaner udarbejdet af kommunalbestyrelsen.

For at forbedre muligheden for en styring af vandforsyningen også i fremtiden er der endvidere det nye i lovforslaget, at alle indvindingstilladelser meddeles for en begrænset periode, nemlig 30 år, til vanding af afgrøder dog højst 15 år for grundvand og 10 år for overfladevand.

Vi finder det i mit parti rimeligt og nødvendigt med en sådan lovgivning, ikke mindst på grund af de katastrofale følger, en udtømming, en forurening eller en forkert udnyttelse af vandforekomsterne ville få, og jeg kan tilsiqe mit partis støtte.

Askjær Jørgensen (FP):

Efter at have hørt den foregående ordfører kan jeg allerede slå fast, at der i det nuværende folketing er flertal for, at vi skal have en lovgivning i Danmark vedrørende indvinding af vand. Fremskridtspartiet er klar over, at det i et moderne samfund er nødvendigt at lovgive vedrørende vandindvinding og vandforsyning.

Når dette er sagt, må det straks tilføjes, at lovgivningen om vandindvinding og vandforsyning ikke absolut skal gøres så restriktiv som muligt. Det bør også siges, at lovgivningen på området bør udformes således, at

vandforsyning i videst muligt omfang varetages af private sammenslutninger, som det i øjeblikket foregår mange steder i landet i andelsselskaber og i interessentskaber.

At miljøministeren nu har fremsat et lovforslag om vandforsyning med ikke færre end 91 paragraffer, tyder ikke på, at man har tilstræbt en forenklet og let forståelig lov. Hvis det før var således, at private selv kunne finde ud af at hjemsege en vandindvindingsret, er dette i hvert fald udelukket, hvis miljøministerens forslag bliver vedtaget i uændret form. Det kunne naturligvis glæde de firmaer, som ernærer sig af rådgivnings- og projekteringsarbejde for vandværker med at søge vandindvindingsret hjem osv., men det ville være helt i strid med, hvad vi i fremskridtspartiet mener om, hvordan love skal kunne anvendes i vort samfund. Hvis ikke vi får lovforslaget ændret på væsentlige punkter, vil det blive svært at få stemmer for lovforslaget fra partier, som ønsker et samfund med letforståelige love.

For mit eget vedkommende har jeg i omkring 20 år beskæftiget mig med projektering og bygning af vandværker. Jeg skal ikke trætte folketinget med tekniske detaljer, som man kan fremføre som fagmand på området, men jeg kan oplyse ministeren om, at f. eks. § 8 i forslaget er udformet helt i strid med, hvad vi i fremskridtspartiet mener om lovtekster. Alt det her med, at »ministeren kan fastsætte regler« og »ministeren kan endvidere fastsætte regler« osv., er lovtekster, som er helt uantagelige, især når det drejer sig om en helt ny lovopbygning på et område, hvor vi har haft lovgivning her i landet i over 50 år.

Når man for en halv snes år siden skulle hjemsege en vandindvindingsret for et vandværk eller for en privatperson, var det almindeligt, at der kom en lang hale fra landvæsenkommissionen. Der var to-tre stykker i toppen af delegationen, som regel dommeren og stadsingeniøren, der var teknisk sagkyndig, og så embedslægen. Da vi her i 1973 skulle have det lavet om, tænkte vi, at det nu måtte blive forenklet, at det ikke kunne passe, vi skulle have den lange hale af menesker. Vi er blevet klogere. Det er blevet endnu mere kompliceret. I 1973 blev det forværret, og nu ser det altså ud til, at det yderligere skal i allerhøjeste grad forværres.